

● Het ultieme contactloos betalen ... ●

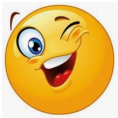
Rinus Alberti

Betalen met een knipoog!

De ontwikkelingen op het gebied van contactloos betalen bevinden zich in een onstuimige episode.

Na mijn onthullingen in de vorige SoftwareBus zijn er alweer nieuwe ontwikkelingen gesignaleerd, en die wil ik je niet onthouden.

In de toekomst gaat het mogelijk worden om ergens te betalen zelfs zonder je PIN-kaart (of de moderne variant ervan: je smartphone) te trekken! Je hebt hem zelfs niet meer nodig ...

Ik kan me nu er al op verheugen dat ik in de supermarkt straks mijn boodschappen af kan rekenen met een knipoogje naar de aantrekkelijke caissière! (werkt dan trouwens ook bij een minder aantrekkelijke caissière of eventueel sjacherijnige kassier).

Dat is voorlopig echter nog toekomstmuziek, maar ... het komt er aan!

Een citaat van VISA in een interview in het Algemeen Dagblad van zaterdag 24 februari schetst deze toekomst al volgt:

Visa is verbaasd over het succes van de smartphone in het Londense OV. 'Maar eigenlijk is het niet zo vreemd. Mensen hebben hun telefoon altijd bij zich en loggen voortdurend in op Instagram of Facebook.'

En betalen wordt de komende decennia nóg veel eenvoudiger, voorziet Visa. De betalingshandeling verdwijnt op termijn helemaal. 'In de toekomst kun je telefoon én portemonnee allebei thuislaten. Als je, zeg, de Starbucks in komt, herkent een camera je op basis van je biometrische eigenschappen. De computersystemen koppelen je automatisch aan je bank-account en zien dat er voldoende geld op je rekening staat. En voilà, je frappuccino is afgerekend.'

En daar komt mijn knipoog naar de caissière al om de hoek kijken.

Wat is er dan aan de hand?

We leven in een tijdperk waarin biometrische verificatie-mogelijkheden steeds meer in het perspectief komen en geïntegreerd kunnen worden in de basisfunctionaliteit van de producten en diensten die we dagelijks gebruiken. Reeds bestaande toepassingen variëren van luchthaventoegang met iris-scannen tot auto's met behulp van spraakherkenning en, natuurlijk, twee van de populairste nieuwe telefoons op de markt gebruiken gezichtsherkenning om het apparaat te ontgrendelen. En om die gezichtsherkenning gaat het bij het nieuwe betalen ...

In een tijd waarin de technologie zo snel evolueert, zijn winkeliers steeds gericht op het verbeteren van de klant-ervaring in hun winkel. Daarbij is het belangrijk dat regelgeving een verbeterde betalingszekerheid en een meer gestroomlijnde winkelervaring mogelijk maakt.

Digitaal betalen in de winkel wordt met dit perspectief voor veel consumenten een steeds ondoorgrondelijker en onzekere handeling. Daarom is SCA (Strong Customer Authentication) een van de belangrijkste aandachtspunten van VISA en andere financiële dienstverleners.

Bij betalen in een winkel draait het voor de winkelier uiteindelijk om authenticatie van de betaaltransactie: voor hem is belangrijk dat je écht betaalt voor wat je zojuist hebt gekocht. En wie je bent interesseert hem geen snars!

Dat was vroeger wel anders. De kruidenier uit het dorp wist precies wie je was en of je 'goed' voor je geld was. Mocht je een keer je portemonnee vergeten zijn, dan was dat geen probleem. 'Dat komt morgen wel, wijfie.'

Authenticatie bestaat tegenwoordig - bij betalen zonder je portemonnee te trekken - uit iets wat je hebt (je PIN-pas) en iets wat je weet (je PIN-code).

Of, zoals Visa het definieert: Traditionele authenticatie is binair - komt uw kaartnummer overeen met uw pincode of komt uw e-mailadres overeen met uw wachtwoord, bijvoorbeeld. Dit wordt vaak de 2-factor-overeenkomst genoemd van iets wat je hebt met iets wat je kent.

Het struikelblok ontstond toen iemand biometrie eraan wilde toevoegen als 'iets wat je bent'.

En daar draait het nu om bij de nieuwe ontwikkelingen...

Hoe dat precies in zijn werk gaat, is te veel om hier te beschrijven. Het staat bekend onder de term 'strong customer identification (SCA)' en is een van de middelen die nu door de internationale financiële instellingen gedefinieerd worden.

In het kort komt het er bij dit futuristische concept op neer dat de winkel wordt volgehangen met camera's die je herkennen als betrouwbare klant (met je financiële gegevens, zoals bankrekening en kredietwaardigheid) waarmee de authenticatie een feit is geworden (net zoals vroeger de dorpskruidenier je herkende).

Deze camera's registreren ook wat je in je winkelwagen legt, zodat de rekening kan worden opgemaakt.

Je kunt nu de winkel verlaten 'zonder te betalen'. Die knipoog naar de caissière is niet eens nodig, maar mag natuurlijk wel ...

Naschrift

Nadat ik dit blijmoedige verhaal over gemakkelijk betalen geschreven had, heb ik vanavond (25 februari 2018) naar de laatste aflevering van de tv-serie 'door het hart van China' van Ruben Terlou gekeken.

<https://www.vpro.nl/programmas/door-het-hart-van-china.html>

Het wordt net als in het boek 1984. Straks hangen overal camera's.

En aansluitend de zo mogelijk nog indringender VPRO-Tegenlicht-reportage 'Shoppen in China'.

http://www.uitzendinggemist.net/aflevering/425930/Vpro_Tegenlicht.html

Daar ben ik wel behoorlijk van geschrokken!
Ten eerste omdat China (in tegenstelling tot wat ik tot nog

toe altijd dacht) op sommige plekken zéér modern is, waar in zeker opzicht de in dit stuk geschetste ontwikkeling over betalen al uitgebreid plaatsvindt. Met als bedenkelijk gevolg dat privacy daar ver te zoeken is en - nog erger - dat de Chinese overheid haar burgers volledig in haar zak heeft (met verzamelen en gebruiken van z.g. Big Data, in wat zij noemen een 'sociaal kredietsysteem') en op basis van de verzamelde gegevens de meest afschuwelijke sancties aan individuele burgers kan opleggen ...

Europa lijkt niet in staat deze ontwikkeling tegen te gaan. Gelukkig hebben wij in onze vrije wereld niet verder zulke rigide overheden als in China.

Daar staat echter tegenover dat wij wél met het grootste gemak onze (privacy-)gegevens zonder voorbehoud toevertrouwen aan mondiale bedrijven als Google, Facebook en Microsoft...

Als ons toekomstbeeld zó is, dan begint '1984' wel erg nabij te komen!

En kan mijn knipoogje naar een willekeurige caissière best gevaarlijk worden ...